

TURNUL DE VEGHETE

Vestirea în cimitirul Cristos

STANCA VASELOR
CU FUNAMENT NI MENU
FUMU PLINE
O RESUMPARARE

"Pazitorul călăruit este din acapte
Să se întâlnească Duminică și dătunecoasta
în zocă Noaptea" Isa 21:11-12.

Miercuri, 10 Septembrie 1921
Anul XXII - Nr. 378 - Editată de Asociatia "Cristos" Cluj, 1921.

CONTINUTUL

Cetatea asezată în Palestina	133
Contrarul britanic în Palestina	134
Trei feare	135
Prizisă prin Daniil	136
Ferea întâi, a doa și a treia	137
In cetatea lui David	140
Gagii și păstorii	140
Hebronul	141
Dela Ierusalim la Jerichon	142
Muntele Moria	144
Adurare publică în Ierusalim	144
Tragedia lui Samson (completare)	145
Inșelătură pentru creștinii	145

În primăvara străbotoare poporului nostru: magistratarea (Isai 21:12-14), de agenție a valoilor (căciușii și răbdătorie) astăzi, căci venirea însă vor să suferă crică și de acceptarea cincioare vor să fie (vina) pe pământ (căciușii și răbdătorie) (ecclesiasticismul) vor să se gădufă să lea vor să candideze vedea acesta întâmplătoare și să își ia o parte în parada lui Timoteev (Capitolul sus) ridicăt capetele văzute (și se bucură) și ca să aprofundă ierarhia (văzută în cadrul lui Isai 21:12-14). Marcu 15:29. Luca 21:29-31.

ANUNȚAREA SFÂNTĂĂ ACESTEI REVISTE

1881 Jurnal este unui din primii factori ori instrument de instruire; Scriptoada sau „Seminarii Didactice”, ale carui invataturi sunt astazi prezentate în toate cartile lumii civilizate de WATCH-TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY (SOCIETATEA de BIBLIE si TRACTATE TURNUL de VEHICULE), fondata in 1881 d. Crh pentru propagarea cunoisintei vestinii. Acest Jurnal nu este numai un mijloc de ajutor Studentilor de Biblie (de orice categorie) in intrunirile, lecții si invitații la invitații si studieze Cuvantul Iiviu, ci serveste si ca in mijloc de comunicare pentru amintarea conferintelor si a pregezintelor calatoriei trimisi de aceasta Societate, numiti „Peregrini.”

PE NOI SCRIPTURA CLA^R M^{EN}NANT^A.

... înțeleptul lui Dumnezeu... incoscit de "țărănești" ca construirea lui a fost în progres
- Jurgii și sărbătorile Evangheliei - de către Iisus Christos a devenit Rege Împăratului lumii și Piatra Unghiușara a Tempelui său
- care, și nu va fi distrus, îl va proteja și va revărsă la răsuflare înaintea venirii lui Iamnezeu și va vor apărea
- înaintea venirei lui Iamnezeu - 17. Efeseni 2: 20-22; Facere 28: 14; Iacob 3: 29.
- Ca în timpul unei epidemii, formarea și instruirea creștinilor consacrați progresează și ca cînd ultima
- criză vine... niese și patinse... va fi gata, atunci marele Mestru le va aduce toate la oală prin Prima Invieră
- și va rămînă în glorie cu Iamnezeu și va fi locul de întâlnire între Dominezeu și oameni de-a lungul Nileniului
- Afrodiziul 15: 5-8.

Cristos, prin harti lui Dumnezeu, a gustat moarte pentru fiecare om, a fost "resuscitat pentru toti," și va fi "devarata care va lumina pe orice om, venit în lume, la timpurile sale cunoscute." -- Eferei 2:3; Ioan 1:9 Timofte.

lume", cu timpul "că se crește".
Ca Sfintele Biserici este să fie "asemenea Domnului ei, ¹
vînat", împărătescă și ca Lui ca împreună moștenitoare cu El, ²
ca în "a prezenta" al Bisericii e perfectionarea ori pregatirea
vieții în ea însăși - calea har și finet al spiritului: să fie marturia ³
regii și preotii a lui Dumnezeu în varsta viitoare - Efesieni 4; 12; ⁴
șapte și jumătate de secol ⁵; Apocalipsul 1; 6; 20; 6.
Ca speranță lumei sa sălă în vinevenitările cunoștinței și ⁶
morală a lui Christos Restauroare a toate ce au fost pierdute prin Ad-⁷
inibatoarea pe terădine lui Dumnezeu din mână glorioșului Răscăparor ⁸
pe teritoriul și desuprașul de voie liberă vor fi distrus. Fapte 2; 19-22; ⁹
Isaia 35.

TURNUL DE NEGRERE

TRIMINATUL TOWER
- publicat de Societatea de Biblii și Tractate Turnul de Vale
Wilson Tower Biblio & Texte Societății

124 Columbia Heights — Brooklyn, New-York, U. S. A.

PRINTED IN ENGLAND AT Graven-Terrace, Lancaster-Gate, London.

Journal of Health Politics, Policy and Law, Vol. 35, No. 3, June 2010
DOI 10.1215/03616878-35-3 © 2010 by The University of Chicago

• 32 Cape Town, South Africa; 12 Bruggerstrasse, Zurich, Switzerland
• 35 Rue des Commissaires, Geneva, Filiala Irlandesa si Belgiana

Evetia 75 Unterstrassse, Barmen, Germania; 15 Subrettade,
Copenhagen, Denmark; 11 Amstelstraat, The Hague, Holland.

Copenhagen, Dæne-republ.; 11 Almoezan, Orelbro, Suedia; 11 Parkveien, Kristiana, Norvegia; 15 Nevskypernament, Helsingfors, Finl.

Land: St. Adriaansr. Rotterdam. Olanda: Toronto, Ontario.

UANSA ROMANA

S: 3. carica (5. 4. Cluj, Transilvania, Romania)

Toate comunicările și scrisorile se fac direct la oficiul

din Cluj.

THE WATCH TOWER în Comitetul Juriilor Editorial: Acest Jurnal

Este publicat sub supravegherea unui comitet editorial, din care
sunt reprezentați și profesorii de la Universitatea București.

ce patru ani au cent de aprobații să fievară și toate
afisașările să apar în cîteva zile. Numele comitetului este

J. I. Rutherford, W. E. Van Amburg, F. H. Robinson, G. H.
Foster, E. H. Ross

FIGURE 2. W. S. GOLDBECK.

— 1 —

—
—

Biblii

Tip. Iași, format mic, legătură bună	40 Le
Tot acel format, legat în "pânză"	30
Biblie mare de familie, în piele și aurită	150
" " " în pânză	120
Biblia de "uzunar," Cornilescu	85
Notă: La volum și Biblie să adunțe căte 2 lei post	

TURNUL DE VEGHERE SI VESTIREA PRESENȚEI LUI CHRISTOS

vol. V.

CLUJ

Septembrie 1921

BROOKLYN

Nº. 9

„Feara asezată în Palestina

(Cronica în Europa: continuare).

Semne de război — Controlul britanic în Palestina — Alianța religio-politică — Trei feare — formarea chipului ferei — prezisă prin Daniil — Fearea întâi: două și a treia — Activitatea fearii a doua — Feara destituște speranța Messianică

RESBOIUL a făcut anevoieasă călătorienilor civili în zonele lovite de război, și cuile că au trecut aproape doi ani dela semnătura tratatului de la Londra, la nici un caz. Un simplu pașaport nu limitează într-unul sau în altul țară; ci pasaportul trebuie să fie emis, vizat și revizat de către ori urul țară în țară. A intrat în Egipt și Palestina trebuie un pașaport special care trebuie obținut de la guvernul Britanic. În acestă perioadă noastră a făcut aplicație în Italia și apoi la Londra. După o așteptare de două săptămâni — și parecă că nu vom fi permisi să lăsăm Palestina. Am cerut ajutorul ambaselor americane și după undea efort și negocieri unul din partidei a primit următoarea scrisoare:

„Amintesc-vă că
Statelor Unite
Londra, 7 Septembrie a
anului 1921
de către
John F. M. —
Succursale alături
de la Londra,

„Dilektei mei

„În răspuns la scrisoare din 3 instant, vă propun să călătorie să se desfășoară Rutherford în Egipt și Palestina, săndărcat de „Charge d’Affaires” în interim cum că să primit astăzi o notă de la Guvernul Externei în care domnul Wright este acuzat Secretrul Majestății Sale pentru afacerile Statelor cu datul de 6 Sept. 1920, a adresat o cerere înainte Comisarii Britanici din Caire și Ierusalim să se desfășoare Rutherford și să îl răstoaneze în ceea ce este necesară pentru îndeplinirea scopurilor lor. Suntem de acord,

„Supusul sănătății
John F. M. —
Succursale alături
de la Londra,

„Nu mai avut scrisori de introducere și altii oameni de știre, și înarmăți cu tot ce doc înțelese căstigătorii înaintat spre Egipt și Palestina.

Ciurzi mari de preperă

O călătorie militară s-a construit din marginea Egiptului până în orașul Ierusalim. Ajungând la Kantara, prășterul de graniță, am remai în tren, care a stat pește noapte de o parte și de altă parte locul acesta, învederile din cauza unor regule militare care opresc călătorii înrenările peste noapte pe acest drum.

În dimineață următoare am reînceput de nou călătoria și în scurtă vreme am ajuns în țara vechilor Elisișteni — un pământ odătă foarte producător și chiar și acum feril și producător dacă ar fi excludat. Precum e, pământul acesta produce multă hrana și vegetație. Chiar și parțile năsipoase sunt productive.

Linia ferată menită să urmărească mării Mării Mediterane oare căva loc. În apropiere am notat mreje foarte întinse ale lanțului cărmurechii pe o considerabilă distanță, și pe întrebare au fost informați că sunt întinse cu scopul de a prinde cu ele pe pește. Grupuri mari de aceste păsări sboară peste Mărițian din insulele de la nord și din Europa. Pe timpul zilei ei ajung la malul Palestinei sboară foarte puțin, unde obisnuie în acipit: și în modul acesta dau cu capurile în mreje și sunt deodată prinse. Număr mare de ele să prind în modul acesta. Mrejile sau cursele acestie nu sunt departe de locul unde Dumnezeu în mod miraculos a hrănit pe fiul lui Israhil, cu prepelele și este foarte înțelept a încheia că grupe mari de prepelele săi sboară peste aceasta Mare în toate secolele, an după an. Si probabil că în timpul unei emigrări de acestea a fost că Dumnezeu a ciezat multime mare de ele să sboare pe deasupra capurilor fiilor lui Israhil, cari le-au prins și le-au mâncat.

Semne de rezboi

În toate părțile să pot vedea dovezile războiului. Sărurile încă sunt acolo. Casele și satele arăta că ele au fost supuse focului tunurilor și în cimitire sunt marcate locuri de repaus a multor soldați. După o zi și noi ne-am aflat în mijlocul unui sgomot asurzitor, grămadă de Arabi năvârcau să ne ieșe bagajele și să facă puțin băsărip. Una din eșirile gării este rezervată pentru oficeri (militari) și cealaltă pentru „clerdă” sau „muncă”. Partia noastră a fost scoasă prin cea din urmă. Am fost bucuros și să rămân un moment de o parte din sgomotul mare în liniște și să ne gândim asupra acestui oraș minunat — săciul loc unde Melchisedec a întâmpinat pe Abraam; unde Abraam a oferat desertul său Issac; orașul regelui David; locul unde Solomon a domnit în toată gloria sa, preumbrind domnia nației și a lui Mesiș; locuința multor profeti; locul unde Jeremia a fost aruncat în însoare; în care timp el a profetit

atât de înăzmet contra Israelilor ce erau la putere, să propună răsunarea lui: „Atunci cei din Iudeea să fugă la munte, și cei din mijlocul ei să plece afară, și cei din câmpuri să nu intre în Iudeea. Caci zile de răs bunare sunt acestea spre a se împlini toate cele scrise.” — Luca 21:20-22.

Înainte să consideră aceste cuvântări ale Măntuitorului să notăm invintele profetului Daniil: „Si la mijlocul septembriei începe să se sacrificie și darul de pâine; și pe acela tempiu va fi urâciunea pustiitoare; până ce nimică hotărâtă să se revârse asupra celui pustitor;” — Daniil 9:7.

Apoi ne-am retras în liniște la hotelul nostru și am mulțumit lui Dumnezeu că el așa grădios ne-a păzit calea prin stată multe greuăți și ne-a adus în pace în acest oraș, făcut sămos în poeștile și prozele sacre, și destinat să fie și mai sămos pe viitor — „mânaire și bucuria a tot pământul”.

Controlul Britanic în Palestina

Britania (Anglia) acum exercită puterea de control în Ierusalim și, în fapt, în toată Palestina. În toate părțile să pot vedea uniforme de soldați Britanici. Armată Britanică sunt așezate în jurul Ierusalimului. O baracă este în partea de sud dela oraș; o alta, la răsărit către Iordan; o alta, la nord dela oraș; și o alta divizie așezată pe câmpurile de vest ale orașului. Soldații în continuu trec pe străzile orașului și toate au un aspect (o inițiere) militară.

Palestina este cărmuită de guvernul Britanic prin un Comisar înalt, Sir Herbert Samuel, care exercită atât puterea legislativă ca și cea executivă. Un ordin dat de Comisarul înalt că: regia provinție și toata armata de ocupare din Palestina este supusă puterii lui. El este, de fapt, guvernatorul militar al Palestinei în absolută autoritate. Si deacea putem spune că Britania Mare exercită în Palestina absolută putere dominoare. Este interesant a nota aici cuvintele lui Isus:

„Deci când veți fi văzut groaza pustiuri, ce s'a zis prin Daniil profetul, stând în Iudeea să fugă la munte.” (Matei 24:15, 16) „iar când veți fi văzut groaza pustiurii, ce s'a zis de Daniil profetul — stând unde nu trebuie, cine citește să înțeleagă, atunci cae sunt în Iudeea să fugă la munte.” (Marcu 13:14) „Când veți fi văzut dar Ierusalimul încunjurat de ostasiaturi cunoașteți că s'a

munte, și cei din mijlocul ei să plece afară, și cei din câmpuri să nu intre în Iudeea. Caci zile de răs bunare sunt acestea spre a se împlini toate cele scrise.” — Luca 21:20-22.

Inainte să consideră aceste cuvântări ale Măntuitorului să notăm invintele profetului Daniil: „Si la mijlocul septembriei începe să se sacrificie și darul de pâne; și pe acela tempiu va fi urâciunea pustiitoare; până ce nimică hotărâtă să se revârse asupra celui pustitor;” — Daniil 9:7.

Desi este adevărat că înlocuirea sacrificiului Domnului cu curățirea este o urâciune lui Dumnezeu, să pare că e mai mult de atâtă în legătura cu aceasta urâciune. În din Vol. 4, *Studi in Scripturi*, următoarele: „Ac sistem urâcios de rătăciri și abăteri a fost să continuă la curățirea clasei săracuarul; și după aceasta trăia să prospereze mult și să pricinze pe mulți în felul spiritual nominal să repudieze jertfa de recumpără dată odată pentru toți; și rezultatul influenței lui răndită însemnează pustiurea creștinății deja tipată ca rebnică . . . Părăsirea doctrinei a prețului de redare (pentru întărirarea păcatelor) și luarea în loc altuia, faptele bune, posturile, etc. este o urâciune lui Dumnezeu și o pricină însemnată în legătura cu cădere creștinății, civilă și ecclastică.” — Pag. 571, 572.

Inlocuirea lui Christos cu cele mai susurate e o parte din proiectul general al adversarului să orbească pe deosebită modul adevărat de mântuire. Aieva, Satana, creatorul sistemului pe care Dumnezeu îl numește „șaie.” El a întocmit sistemul papal. Acesta își alege său, în persoana Papei, care pretinde a fi vicele lui Christos; mitropoliții și preoții lui, preții „mica turmă”; și copiii lor, urmașii pașismului, și alti substituți (puși) pentru omekere în general, cărora fi filii lui Christos în vîrstă. Mișinala,

Alianta Religio-Politică

Dar acest sistem religios numai singur și dela sine n-ar fi putut exercita puterea pustiitoare care să pare clară în ac. text. Sistemul ecclastic a format o alianță cu vîrile civile ale Romei și a fost multă vreme numit „Ieul Sfânt Roman.” Puterea și influența exercitată de asta combinațione a lăsat să pustiască invățăturile și Biblice despre impăratia lui Messia, reprezentându-i ei o răsărită o imponenție pământească, acută de orice locul împăratelui lui Dumnezeu.

Cuvintele profetului Daniil par clare că această stare pustiitoare continua așa până la sfârșirea deplinei vechi și nouă vechi, care e acumă în proces (la deosebită disintegrare și nimicire). Faptul că Isus s'a referă cu un respuns la întrebarea discipolilor că pe ce lucru cunoaște sfârșul lumii, arată că ea va avea loc (decare deosebită invacăție la timpul acela și va fi acela în vîrstă a sfârșitului lumii. Lumea a început să sfârșească în 1914. Prin urmare e de așteptat că Domnul va avea placere să ne deie cunoștință mai clară asupra acestei invățături a pustiuriei”.

Isus a început serviciul său prin invățând venirea

împărației lui Dumnezeu pe pământ. Toți Apostoli au cunoscut acest cuget prominent înaintea minții studenților Biblie; și în tot timpul vîrstei evanghelice creștini s-au uitat înainte cu speranță și s-au rugat pentru venirea împărației lui Dumnezeu; când voia să va face pe pământ ca în cer. Satan a căutat să facă imitări în toate lucrurile rânduite în aranjamente dumnezești. Un aranjament făcut de om, dictat de Satan și făcut peste pământ, are tendință să nimicisse credința în împărația lui Messia și, lucru firesc, este o urăcăciune înaintea lui Dumnezeu. Partea din urmă a textului (trad. engleză) să citește astfel: „Pe chipurile de luptă vor sta idoli pustitorului, și ceea ce a determinat să va vîrsa asupra pustitorului”. Să nem prindem o vedere mai clară vom considera în legătură aceasta anumite părți din Apocalipsul.

Trei Feare

Capitolul treisprezece din Apocalipsul descreve „feară”, care s'a suiat din mare; și pe o „altă feară” care s'a ridicat din pământ; și un „chip al fearei” din Apocalipsul 17:8 cetim despre feară care a fost astăzi: „Feară pe care o văzuși și nu este, și care suia din abis și să duse spre peire”. Din descrierea „fearei” facea a puterii exercitată de ea, nu să reține că am putea potrivit mărgini definirea „fearei” o putere ecclastică (bisericească). Deși un element bisericesc să include, ea (feară) cuprinde în sine magul.

„Feară”, cu înțelesul acestor Scripturi, scurt descreștă (definită), însemnează „stăpânire prin violență”; 1) o forțare prin violență a conștiinței și guvernării săi stăpâniți, poporul; și 2) o stăpânire sau control asupra persoanei prin folosul forței intruși și violent.

Descrișă în mod mai amănunțit, „feară” se apăruse astăzi din mare și care a fost rănită și zgogâtă în abis, a fost compusă din puterile civile, arciale și bisericești ale Romei, care alianță nesfântă format pe de-Sfântul Imperiu Roman, care a fost arădat sub numele greșit de „Imperiu Sfânt Roman”. Această combinație sau alianță nesfântă a încercat să stăpânească, să cărmuiască, conștiința creștinilor prin violență, și a să cărmuit lumea în modul acesta o lună vreme. El (potrivitorul acest de sistem) a făcut recesă și sfântă (credincioșilor) și a exercitat putere dominoare asupra toate popoarele și limbile și neamurile de pe pământ. (Apocalipsul 13:7) În zilele puterii (fearei), el a pretins toată înțelepciunea, simbolizată în cele septă capete; și a exercitat toată puterea, simbolizată de cele zece coroni. În anul 1700 în abis; și în 1918 a eșit iarăși.

„Altă „feară”, a doua (Apocalipsul 13:11), care se bucură din pământ, a fost definită de autor Russell ca Britania Mare. Ioan, Apocalipsul, scrie astfel: „Si văd altă feară suindu-se din pământ și avea două coarne, asimilarea unui melușel, și vorba cu un balaur.” În tîrziu ce Imperiu „Sfânt” Roman s-a ridicat din masăle (noroadec) nepioase, elementale neorganizate ale pământului (simbolizate de „mare”), cealătă „feară” suindu-se din pământ ar însemna că ea și ridicat din pământul său. Înțelesul său, bine organizată, era în totată lumea britanică, reprezentată de Britanici, care erau în majoritatea de voturi în luptă.

„A două coarne ar simboliza după (geamănă). Să vă observați că sunt ca ale unui mie. Coarnele unui mie înțelepță încep să încoleji; și nu să prea văd. Aceasta pare să arate că puterea exercitată de Imperiul Britanic și exercitată într'un mod aparent nevătămată (un fetiță). Un mie e o bestie nevătămată. Este bine, britanicii sunt mășterii diplomatici. Ei sunt și având exercită puterea lor într-un mod diplomatic. Cu multe cuvinte, „feară” aceasta are forțe mari puse în lucru în tăcere și secret exercitându-și influența unde să poate susține cătuși de puțină muncă în linia aceasta. Apocalipsul spune că „feară” aceasta vorbia ca un balaur. Un balaur simbolizează o putere civilă. Obiectul principal al Britaniei Mari este să stăpânească lumea financiar și politic. Dar să folosește de puterile ecclesiastice la îndeplinirea acestui scop! Prea mult coarnele unui mie cu greu să pot zări, asa Britanici exercită puterea ei cu atâta dibăcie de numai cu greu să poate observa că intenția-i este să stăpânească lumea din punctul de vedere ecclastic și politic. Că vorbește ea vorbește totdeauna ca un balaur, adică o putere strict politică sau civilă.”

Prin urmare, întrebările ce să ridică este: Din ce compune feara ce reiese din abis, cum să spună Apocalipsul 17:8? Răspunsul e, că pre cum origină feara să compună din elementele combinate ecclastică (bisericești), civilă, și financiar ale Romei, astăzi, este compusă din elementele combinate a puterilor ecclastică, civilă, financiară și politică ale Crestinătății azi, și să deosebește de cea „alta feară” în același mod, cea „alta feară” (Britania Mare) să margineste la jumătatea Imperiul Britanic, în vreme ce feara ce reiese din abis coprinde în sine toată Crestinătatea; îndeosebi acesta adevărat despre națiunile ce alcătuiesc astăzi Ligă a Națiunilor și Liga Bisericilor.

Sfatuiește să fac chip „ferei.”

Să vă observa că în Apocalipsul 13:14 cea „alta feară” (Britania Mare) spune celor ce locuiesc pe pământ să facă fearei care a fost rănită un chip. Un chip, înțeles, ar fi forma sau asemănarea ferei originale. Chipul ferei este alcătuit din elementele combinate care alcătuiesc Liga Națiunilor.

Orice ce s-ar zice despre străduințele Președintului Wilson la conferința de pace, pe orice schimbări de îndată, Liga Națiunilor s-a conceput (originat) înțeles, ar fi forma sau asemănarea ferei originale. Chipul ferei este alcătuit din elementele combinate ecclastică, înfățișarea împărației lui Dumnezeu pe pământ. Înțeles, diplomați înțelepți, reprezentanții Marii Britanii ar fi instar ca d. Wilson să aibă toată onoarea din astăzi să fie primul ei președinte; dar să vă observați că totodată de interogația fostă să intervină de Britanici, care erau în majoritatea de voturi în luptă.

Apocalipsa continuă: „Si i să iude te (acestet) tegra. Britaniei Mari) să dea spirit (engleză zice, *viață*) chipul feței, să îi vorbească chipul feței și să facă să fie înrăti că nu să vor fi închinat chipului feței.” Cu alte cuvinte, Britania Mare într-un mod „melușel”, a folosit puterea și să dea viață nesfintei alianță, Liga Națiunilor — elementele combinate de finanțieri, politicieni, și nezredincioasa proștii — și într-un mod bătăloios, să facă pe toți de pe pământ ce nu să conformă dicția lui Iehu, fără viață, politic, comercial, religios sau altcineva.

Diplomatică e decât un alt nume pentru politică isteașă. Satan este experiențatul mester al jocului politic. El este domineul acestei lumi. (2 Corinteni 4:4; Efeseni 2:2) El a folosit ageritatea mijiei politicianilor și diplomaților Britaniei să-si ducă la înăpere desemnul său și i-a succes mai odată, obiceiului său din timpul găgăzilor, de a seduce (amagi) poporul pentru a-și înfăptui scopurile.

Formarea chipului

E, înțelegă: bineînțelescut că în decursul rezboiului Imperiul Britanic a ținut un mare număr de oameni în Statele Unite, care au servit de agenți seceri. *The Statesman Press*, de la 164 East 37th Street, New-York City, a publicat în 1919, un document ce era adresat „Drept Ondreiașului David Lloyd George (premierul Britaniei), din care s-a aflat o copie în proprietatea Str. Madison No. 500, orașul New-York, unde Sir William Wiseman, seful Serviciului Secret al Britaniei mari în America să locuiește la un timp. Noi nu spunem dacă documentul este adeverat sau nu; dar el descoperă una din cele mai însemnante stări de lucruri, arătând că în decursul rezboiului guvernul Britanic a instituit un sistem de spionaj în Statele Unite, la care ca rezultat a suferit mult popor pentru că n-au voit să se conforme ideilor feței. Că guvernul Britanic a fost cel care a pricinuit să sursele viață în narile Ligii Națiunilor și astfel să devie o ființă vie, un fapt susținut prin multe dovezi, chiar că are este și următorul document amintit mai sus:

„Noi trebuie acasă în scurtă vreme să aducem pe America în Imperiul nostru. Dumnezeu ne ajute, nu putem face altă. Primul pas reușitor în direcția aceasta a și fost luate. Pereședintele Wilson a primit planul nostru alcătuit pentru o ligă a națiunilor, pe care noi-l-am pregătit pentru dânsul. Noi am învăltit acest plan în tratatul de pace, în ceea ce se numește și primădea dela noi Liga sau o continuare a rezboiului. Liga se, în substanță, Imperiul (britanic) cu America admisă în el ca o colonie de a noastre.”

Aceasta putere constrângătoare sau bestică a fost exercitată nu numai în Statele Unite, dar în Canada și alte părți ale lumii; dar prin toate acestea Britania mare a stat înaintea lumii cu o față inocentă, de mel cu coarnele ei ascunse, și a pretins a exercita toate puterile, împreună cu d. Wilson și alții, să facă lumea sigură pentru democrație”.

Politica aceasta a fost susținută de ecclasticismul catolic și protestant; și stăpânirea bestică ce să poartă

„în nume” Dumnezeu și sub haina creștinătății, de sigur între sub caracterizarea profetului Daniil ca fiind urăcunie justiție ei. Ea să asează pe sine în opoziție împotriva lui Dumnezeu; și cu toate că voesc ca poporul să chemă numele lui Dumnezeu, cu buzele, cu inimile, mâivole și mâni lor sunt ceruși — ba forțați — să servă, vească putile pământești — spuind în efect: „Pământul e al noastră și plinățile de pe el; ieșe Dumnezeu înălță pe el” — prin aceia încrezând să silească pe cei mici și pe mari, pe cei bogăți și pe cei săraci, pe liberi și pe robi, să se închine feței, luându-și aceste puț pământești, onoarea, și devotajul, ia care numai leia Dumnezeu este cu drept intitulat. El căuzează puterii de pe pământ să primească semnul feței pe na lor (să exercite puterile lor în folosul acestor simbi nedreptă) și pe frunțile lor — să fie în deplină împăratie cu ordinea bestiei. Pcate-să cineva îndoi, că aceasta e urăcunie, prezisă prin Profetul Daniil, care spune și care va continua până la sfârșit: cum a spus omul?

„Prezisa prin Daniil”

Venind nou la răspunsul Domnului pe întrebarea care vor fi cele doveditoare despre sfârșitul lumii, noi notăm: „lăsată veți vedea urăcunie pustiției, cea prezisă de profetul Daniil, stând unde nu să cade (să steie)” — alte cuvinte, când noi vedem aceasta putere bestică după limbajul Biblic) exercitând putere și autoritate pământul ce Dumnezeu l-a desemnat ca pământul statunci desigur ea să stă unde nu să cade să steie.

In legătură cu legea care cîrmuia iubileiele, Iehova a declarat: „țărăni să nu să vândă de tot; că al meu este pământ” (Leviticul 25:23) Si când ne amintim că timpurile multor s-au sfârșit și că din primăvara anului 1918 favorul lui Dumnezeu s-a întors în mod însemnat către Evreii poporul său, și că acel dat a marcat într-unul timp pentru readucerea lor în pământul lor, și decind el că al lui Iehova, urmează ca fețele numite, nu au autoritate să exercite o putere stăpânitoare asupra Palestinei; instituția lor alcătuită de oameni, Liga Națiunilor (sau cărei autoritate Imperiul Britanic și mandatul aici Palestinei) este o urăcunie înaintea lui Iehova. Prințul, aceasta urăcunie stă acolo unde nu i să cridă steie. Noi suntem de parere că guvernul Britanic nu ne Palestina cu o dorință sinceră de a ajuta pe Evrei, cu un scop egoist, care va fi nimicit de Dumnezeu.

Iată deci, de dovezi ce adeveresc că am ajuns la sfârșitul lumii; adică, urăcunie pustiției stând unde nu să cade să steie — „stând în loc sfânt, în Pământul Sfânt,” Pământul lui Dumnezeu; și văzând Ierusalimul „încunjură; o ști” — știrea celei-lalte feară; și în cîteva citește să înțeleagă, că noi am ajuns la sfârșitul creștinătății. Cei care sună în Iudeia (adeverării creștini din Iudeea) să îngă la munți (la „muntele casei Iehove” — creștinătate) să îngă la munți (la „muntele munturilor”) să îngă care să îngă pe vîrful tuturor munturilor) să îngă pe întreaga locuitate, dragoste, suportul și devotajul lor Regelui regor, care să afle acum prezent inaugărane domnia lui și dreptate.

„Cu adeverat rezboiul este în curs între feță și

ușel. Feara să rezbolește cu armă trupești, ierate, pe când Melușelul și cei cari sunt cu dânsul și lupta lor într'un mod cu totul dezesbit. Cu adevărat îi trăim în imbul prezis de Psalmist, când a scris: „Ce se s'au infuriat popoarele, și națiunile cugetă (lucru) deserte? Regii (cărmitorii) pământului s'au răsculat, și mai marii împreună să stătesc, asupra lui lehova și apă Unsuțul său, zicând: Să rupem legăturile lor, și lepădăm de la noi sunile lor. Cel ce locuiește în cerăde! Domnul (care e acum prezent dar nevăzut) Ișoite joc de dânsii (și de proiectele lor).” — Psalm 2:4.

„Nu te teme”

Nici un urmaș al Domnului să nu fie frică. Domnul, prin Ioan Apocalipsul, încurajază pe cei că-i urmează să țină piept credincioșii în ceasul acesta și marți cerșări, zicând: „Să văzui cerul deschis și la un cal alb, cel care sede pe dânsul este numit credincios și adevarat, și în dreptate judecă și să razbolește... și ostile în cer îi urmău pe cai albi, îmbrăcate în une de bisbol curat.” (Apocalipsul 19:14-14.) Să vadă aici, că cuvintul „ostii” este în plural. Învederul să referă la credincioșii, corpul lui Chirostos ca legătură parte din care să atia în cer și o parte pe pământ, care urmează pe Coaducerătorul lor Isus Christos.

„Si din gura lui iesă spadă ascuțită ca ea să lovească neamurile”; adică, cu veste de înărătului să rasboiește ei și urmașii lui, și nu cu armă trupești. Nici să par aplicabile (potrivite de pus) lintele Psalmistului: „Tresalte cuvioșii cu mărire, că de bucurie pe piturile lor (starea de odihnă a lor precedenți în Domnul). Înălțările lui Dumnezeu (nu fără feare) și în gura lor, și sabia cu două tăișuri băi Spiritul lui. Cuvântul lui Dumnezeu) în mâna lor, să execute jăzbunare asupra națiunilor (cuprinse în Lume), și pedepse asupra popoarelor (prin dându-le adevărată cătușe înălțări puternice) să lege pre-regii (factorii sau elementele cărmuitoare), și pe cei măredi lor (puternicii, conducătorii, ecclesiasticii) cu lant de fer; ca să execute asupra lor judecata cea scrisă aceasta onoare o sau toți cuvioșii săi. Lăudăți pe lehă!” — Psalm 14:5-9. Trad. Engleză.

Să urmă de nou cuvintele profetului Dele: „Si pentru înălțarea națiuniei, el va continua să pună și, până ce nimilirea hotărâtă se va revârsa asupra ei... pustiitor.” Judecata scrisă, și nimicirea hotărâtă, este judecata hotărâtă pentru Babilon, cum e arătată în Apocalipsul 18:22-23.

Înălță, dovezile zilnic înmulțindu-se și înna veche să țarșă! Imperiul cerului a sosit! Căci să caute în stîns și să se bucură! cânte de bucurie, pe tru că ziua eliberării lor a sosit.

Feara întâi, a două și a treia

Intorcându-ne de nou la chestia fearei, este învederat că al 13-a capitol Apocalipsul descrie trei feare, și nume: una „ca un urs”, care pentru ușătate o deosemnează ca feară-intâi; atunci o altă feară, care „avea vîrstă și deșertă” și că de desfășurare se face „feară a de-

semnătă ca feară a treia. Cuvântul de aici transmite înseamnă ceea ce să asemână, sau este asemenea. Prin urmare, „chipul”, este asemenea fearei său „fătă” ca feară dinaintea ei, și de aceea trebuie să fie în formă de feare dințăi.

Noi repetăm, că o feară zugrăvește o cărmuire prea violentă a guvernărilor; întâi prin întrebuițăndă violentă să forțeze conștiința omului, și a doapă, prin exercițiul violenței asupra persoanelor să depășească supărare. De aceea, feară dințăi clar închipuiește să zugrăvește pe Imperiul (ne) „Sfânt” Roman.

Feara a doua reprezintă pe Imperiul Britanic

E clar că chipul e o altă feară; or am putea spune, el este o reaperătă a fearei dințăi, care să poggăsă în abis și după acea a ieșit de acolo. Chipul, sau feară a treia, prin urmare, reprezintă pe toate guvernelor și statelor cuprinse în Liga Națiunilor și liga bisericilor, care înalță puterile oamenilor contra lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, chipul, sau feară a treia, sătăcătoare lui Baal—atribuind tot progresul, puterea și bogăția, puterilor combinate ale oamenilor în Liga Națiunilor.

Să vă observați din versul 15 că feară a două a avut putere să deie chipului viață. Britania Mare a avut în terea adevărată prin care s'a făcut posibilă naștere și funcționarea Ligii Națiunilor sau a combinării celor două elemente și forțe mari ale ordinei prezență — putere financiară și ecclastică — în scopul de dominarea lumii.

Activitățile fearei a două

Considerăm acum versurile 16-18 referitor la numărul fearei, etc.

13:16. „Si face pe toți, pe cei mici și pe cei mari, și pe cei bogăți și pe cei săraci, și pe cei săraci și pe cei robi”: Cel că „face” este feară, forță sau influență care rezultă din combinarea elementelor ecclastică și materială, și politică, formând „alianță nesfântă”, și prin care putere să cauzeze sau forțeze toți care sunt în dependență din ea, fie direct sau indirect, să cădă înainte de ea, să nunchi să o onoreze, respecteze, să-i dețe supușe, să-i portare și cooperătare cu cărmuirea ei, întâi, prin forțarea conștiinței; și apoi, dacă-i necesar, prin redurgere la violență și să îndeplinească scopul.

Să se noteze cum împart acei Scripturile pe care formează feară, în trei clase: întâi sunt numiți cei mici și mari. Cei mari sunt puternici ecclasticismul, papii, mitropolitii, episcopii, etc.; pe când cei mici sunt lumenile ecclastice mai mici, care urmează totdeauna pe cei mari. A doua clasă sunt cei săraci și bogăți. Cei bogăți sunt financierii puternici sau profiterii lumeni, care folosesc bani să acapereze puterea și politica domniei; pe când cei săraci sunt cei cu abilitate financiară mai mică, care cu bucurie urmează dictarea profiterilor mari. Clasa a treia numită sunt cei liberi și cei robi, cehi, poloni, fără proprietate, fără moștenire, fără moștenitori, care vorbesc și scriu cum îi place, având o absolută libertate de vorbire și de oficii vorbind în afara de cu profiterii mari,

până când cei robi sunt bieți îngăiați, a caror mers este cărți pentru ei de cel liberi și aceștia fără murmur urmează unde capii lor îl conduc. În toate aceste trei clase conștiința celor din categoria inferioară e întâi dominată sau forțată de cei deasupra lor, conducedând astfel conștiința persoanei și a activităților ei. Aceste trei clase sau clăi alcătuiesc ceea ce să reprezinte, prin feare, care este determinată să stăpânească în depăină nesocotința de drepturile și libertățile altor oameni.

"Căci să-și pună senza pe mâna lor cea dreaptă". Cuvântul *sens* aici înseamnă simbolul caracterului. Ecclesiasticii care prezentă că urmează pe Domnul ar trebui să alibă și să parte sigilul, semnul, de caracter după asemănarea Domnului; însă, chiar contrar e adevarat, ei manifestă caracterul fearei, și cei care le urmează au tot acel fel de caracter. Finanțierii bogăți, politicienii profesionali, și atâtării lor, nu fac nici o pretenție de caracter asemenea Domnului, dar în mod deschis recunoaște că ei au caracterul fearei, care conține și sine cerințarea de a cărui fără socoteala de urmă să îndeplinească nesocotința de drepturile altuia.

"*Cand e simbolul puterii, Feare cauzează pe toți cari o asemenea sau sunt înruditi cu ea, să devolteze și să manifeste caracterul ei, și îndodată să-și folosacă funcții, și puterile lor, financiar, politic sau altcum, potrivit caracterului ei bestic.*

"*Să se păstreze fruntea lor*". Fruntea (locul inteligenței) ar însemna că este o clasă care nu manifestă în mod deosebit căracterul fearei, dar totuși dacă învoială de moarte și lipsuștițință feare și să pleacă înaintea ei, nu doar frații publici sau conțorul rare ordinei pusă de feare.

Semnul, Numele și numarul

"*Că să nu poată cineva cumpără sau vinde.*" Dacă Imperia sau a vinde înseamnă a trătici negoț, marcată de căracterul sau neînțitoria creștinului adevarat este în direcția vestei împăratiei lui Messia; și niste astfel de negoțatori ce adevarat. Creștinatatea nominală își să dă diferență schis și liber, însă să fie supărată de cineva, să facă cum îi place și să-și înveze căile sale în proiectele ei; pe când străduinții mari să facă de a împinge adevarul în favoarea proiectelor și teoriilor facute de om și fără îndoială acesta putere bestifică să îl exercitează până în sfârșit.

"*Afara de cine are semnul terei.*" Acel cari au și manifestă caracterul fearei, sau care prin simpatizând cu ea, îl suportă.

"*Sau numele ei*". Copiii poartă numele parintilor lor. Membrii unei familii au toți același nume. Cei cari formează o parte din sistemul bestic sunt din familia ei și poartă numele fearei.

"*Sau numărul numelui ei*". Numarul folosit aice să traducă din cuvântul Grec arithmos, și înseamnă o măsură a relației dintre cantități sau lucruri de același fel. O cauză este o sumă, oarecare, hărătată sau soluția. Lucrul principal despre care aice vorbeste aice

este excepția puterii sau cărmuirei peptru stăpânirea lumii. Cetinii adevarati au totdeauna în minte planul și aranjamentul dumnezeesc pentru cărmuirea omului și binecuvântarea lui ce va rezulta din acestea. Feara, cum să urmează prin combinația ce formează Liga Națiunilor, l-a pus în locul împăratiei lui Messia; adică ea este olinistă înființată de oameni și-și propune să îndepărteze și pământ aceia ce numai împăratia lui Messia poate și vă face-o. Ea este o putere enigmească, și Baalism ridicat în împotrivire lui Dumnezeu și e acă aranjamentului dumnezeesc.

Consiliul șederiei Bisericii spune astfel: „Liga a Națiunilor e numai un expedient al păcii; ea este, în fapt, inițierea politică a împăratiei lui Dumnezeu pe pământ, și Națiunilor este înradacinată în evanghelie. Ca șvagheia însăși, obiectul ei este pace pe pământ, bu învoie între oameni... Biserica (nominală) poate-i deie un spirit de bună voință, fără de care nici oță a națiunilor nu poate supraviețui”. Să dovedește fel clar că ordinea fearei își propune rămediul său un remediu omenesc, în contracicere cu cel dumnezeic — pentru stăpânirea și binecuvântarea lumii; și grante sau clasele de oameni care compun feara, născut în aranjamentul acesta făcut de om pentru stăpânirea lui cu aranjamentul dumnezeesc, și concluz că metodele înveniturile dumnezești, sunt pentru cer, și cele făcute om (de ei), sunt pentru pământ. Deci, puterea saubilitatea de a cărui este măscată de standardul și măsura omului.

Truie discernamant spiritual

13:18. "I" este înțelepciunea. Cel ce are minte să socotească numărul fearei". Aice Domnul să pare a zice clasei Ioan Vină acum, și te voi lăua în lămurit acestui mister și îți voi arăta ce însemnează toate acestea; și că ai urechi de auzit, vei auzi și vei înțelege". Cuvele textului opresc cugetul că înțelepciunea aceasta vă da altciva afară de cei ce au mintea spirituală. Apostolul ne înțelegează în mod hotărât, că omul natural nu primește cele ale spiritului lui Dumnezeu, șiici nu le poate prințipe. De aceea, trebuie să închid că numai cei care au discernământul spiritual vor trea înțelege acest număr însemnat. Aceasta fiind asa sugestia care s'a facut până acum, cum că numărul să referă Papei bisericii Romano-Catolice, nu arata și corectă. Ea a fost mai întâi sugerată de unul care l-a pretins să alibă discernământul sau mintea înțelită. Ea este asa fel ce orice om natural o poate vedea și aceasta singur ar fi în deajuns să opreasca printr-o ei ca fiind interpretarea corectă a numărului.

O altă cauză de ce numărul nu să poate aplica Papei este aceasta: căcă numărul să referă fearei, pătruirea Domnul a zis „Cel care are urechi să socotească numărul fearei, îci este număr de om”. Prin urmare, dacă numărul să referă la papa, trebuie să ne uităm că Papa este feara, și nimă nu va crede serios că Papa este feara descris de Apocalipsul. Când însă vedem că feara constă dintr-un sistem alcătuit din diferite elemente ce exercită putere prin forță și violență să îndeplinească un scop comun, să învederează îndată că numărul trebuie să aplice acelora care alcătuiesc feara.

"Căci este număr de om", ciar acesta însemna o desemnare sau o măsurare după măsura omului; și am putea alcătui cuvintele astfel: "Pentru ca aceasta este măsura după măsura (standardul) omului" — nu după măsura dumnezeiască. Textul nu spune că numărul este număr a unei ființe de om; și de când feară nu e un singur om, numărul nu poate fi aplicat unui om sau oficiului ocupat de un singur individ.

666

„Seasă sute șeasăzeci și seasă": In simbologia Bibliei numărul **seasă** reprezintă secular complet (deplin); adică, complet după măsură omului, și ese în contrăzincere cu măsura dumnezeiască. Ce număr s-ar folosi dacă noi am măsura un lucru dumnezees? Desigur, numărul **șepte**; pentru că cel număr îl folosește Scriptura săptă a desemnă lucrurile ce sunt dumnezești, și prin urmare complete, desăvârșite. Planurile omului sunt neînădestulătoare, imperfekte, deficiente, și incomplete. Eie sunt departe de a corespunde când și comparează aranjamentul lui Dumnezeu. Vedem că acest număr să ridică dela însă la 666, sau de trei ori căte șeasă, care din punctul de vedere al omului, a reprezenta absolută completă (deplinitate) — adică cel din urmă cuvânt ce s-ar putea zice sau pur în favoarea aranjamentelor infăptuite de om pentru cunoașterea lumii,

Că acesta e gândul acelor cari au fondat Liga Națiunilor, e clar din cuvintele lor. Ecclesiastică salută Liga ca „Înfățișarea (expresia) politică a împărației lui Dumnezeu pe pământ". Membrii delegațiilor de pace au desemnat-o ca „mântuitorul lumii"; și primul ei președinte, Woodrow Wilson, a proclamat sus și tare că lumea trebuie să primească Liga Națiunilor ca ultima și singura speranță a omului. Prin urmare cele trei elemente ce alcătuiesc Liga, au proclamat lumei așa: „Liga Națiunilor este culmea din urmă străduinței omului să stabilească un guvernământ ideale pământ"; și la altarul ei toți locuitorii lumii sunt idemnați să se închine, și aceia care nu vreau sunt supuși violenței și represiunii.

Din punctul de vedere a lui Dumnezeu **seasă** simbolizează incompletie sau imperfecție; și înțind pe 6 cu zece și cu o sută s-ar părea să zică că aceasta Ligă a Națiunilor este cel mai incomplet și slabul neînădestulător mijloc pentru binecuvântarea lumii ce s-a putut alcătui cândva. **Seasă** să mai aplică și la lucruri imperfekte pe pământ, și faptul imulțirii însă cu zece (zece fiind un lucru simbolic la lucruri pământesti) ar arăta mai departe că nuterea civilă și nu și ecclastică este orășă dominoare.

Iarăși este interesat a nota cum Scripturile așeză aceste clase; și așezarea lor pare să arate gradul de responsabilitate. Numărul să citește astfel 1) **seasă sute** (600), 2) **seasăzeci** (60), și 3) **seasă** (6). După ordinea observată în text, **seasă sute**, reprezintă pe clerici (preoți), **seasăzeci** pe giganții financiari și pe profiteri, pe când **seasă** reprezintă pe politicanii profesionali.

Seasă tună simbolul imperfecției, care este urâciune în vederea lui Dumnezeu, și de aceea în o stare de viață, să poate vedea că **seasă** imulțit cu o sută (600) arată că clericii (preoți) sunt cei mai vinovați în ochi lui Dumnezeu, pentru că ei sau pus sub obligația să laveze adevărul despre împărația lui Messia, în loc de a proclama aranjamentul pe care Satan îl pune pentru și în contra împărației lui Messia. **Seasă** imulțit cu zece (60), arată că profiterii sunt de zece ori mai vinovați decât politianii, pentru că banii sunt putere și ei exercită putere și influență prin folosindu-se de banii mulților ai lor, corupând politica în toate țările; iară **seasă** reprezintă clasa politiciană ce vorbește în larg și vileag. Noi deci vedem treimea nesfântă a imperfecției, fără mand ceea ce este urâciune lui Dumnezeu.

Feara destituiește speranța în împăratia lui Messia

De aceea încheiem că când Isus a zis „că este număr de om", el a înțeles să ne dñeze engetul, că lucru format și prezentat de om înlocuiește împărația Messianică va fi ceea ce va forma feara, a cărei măsura după măsura omului va fi **numărul** sau deviza omului și nu a lui Dumnezeu. De aceea, 666 în loc de a să referă la un singur individ, pare că să să referă la elementele combinate de pe pământ, ecclastică, politică, și finanțieră, cu urmașii și suportorii lor, alcătând o domnie care este determinată să stăpânească cu orice preț, care este bestică în caracter, și prin urmare, este o stăpânire prin violență.

Descrierea care să dă în capitolul 14 din Apocalipsul să tocmai din contră cu cea premergătoare. Sf. Ioan descrie pe Domnul și „eu el a sută patruzeci și patru de mii, „care au numele Tatălui său scris pe frunțile lor. Aceștia aparțin sau fac parte din familia lui Dumnezeu; ei sunt copii lui Dumnezeu, și de aceea poartă numele lui și numele fratelui lor mai bătrân, care este capul casei credinței. Aceștia nu poartă semnul fearei pe frunțile lor, sau pe mâna lor, sau altundeva. Ei nu sunt în simpatie cu ea, nici nu sunt copii ei, și ei nu o suportă. Aranjamentul făcut de om, rânduiala fearei, cum e măsurată de om, este simbolizată prin **666**, sau o treime de șase; pe când aranjamentul dumnezeesc, împărația Messianică, este simbolizată prin **numărul șepte**, lucru complet, desăvârșit. Unul stă în față față în față celuilalt Războiul dintre feară și Moisul său încins, și fiecare va fi chemat să-și ocupe locul de o parte sau de alta. Acei descriși în Apocalipsul 14, care sunt cu Dumna, și înțocmai cu multă comuză, canău, și neînțelegerele de față, cănu, și cântarea lor este de un fel ce nimic nu o poate cânta decât cei 144,000. Ei cântă cântarea lui Mois și a Melușelului — planul lui Dumnezeu descoperit, referitor la sfârșitul sau indeplinirea misterului și a împărației ce vine și binecuvântările ce aceasta le va aduce omenirei.

In cetatea lui David

FIICARE Creștin care vizitează Palestina simte dorință de a vedea Betleemul. Afară de Ierusalim, poate nici un alt loc din țara lui Dumnezeu nu este atât de scump creștinilor ca Betleemul, numit cătredata cetatea lui David. Aici a trăit Ruth, unde a înăuntrit pe Boaz și a devenit soția lui, dupăce acesta a răscumpărat-o Boaz, tipul lui Christos; Ruth, tipul bisericelui; iar țărina ce a răscumpărat-o el însăși sează lumina în general. Aceste figuri reprezintă întâmplări însemnate din desvoltarea planului lui Dumnezeu.

Iesse a fost un străneput a lui Boaz; iar David, după care mai târziu s'a numit cetatea, a fost un străneput al acestuia. Tot în apropiere de Betleem David a primit turmele de oî din partea tatălui său, Iesse. Totaice profetul Samuil a luat cornul cu olei și l-a uns pe David în mijlocul fraților săi de Rege al Israilelui, iar din ziua aceea s'a progrămat spiritul lui Dumnezeu asupra lui David. Gurătul lui David înseamnă „cel iubit.” El a fost un tip a lui Christos, fiul lui Tatălui, care primește membrele trupului său. Nu departe de aci David a părăsit casa tatălui său pentru a doce mâncare fraților săi din armata lui Saul, unde a întâlnit pe uriașul Goliat (tipul Sathan), pe care l-a ucis.

— Betleem și împrejurimile sale formează o parte frumoasă unde Iehova a cizat multe tipuri să se facă, cari pregăteau și săsurarea planului său. Ajunse, timpul, când ești un ordin din partea lui Cesar August ca să fie taxată întreaga lume; iar Iosif, cu soția sa, Maria, mama lui Isus, fiind din familia lui David, au venit la Betleem ca să se înscrăpe; învederile ei au ajuns în Betleem târziu seara. Deocamdată au fost venit mulți pentru același scop, târziu locuințele în oraș, erau ocupate, iar Iosif a găsit adăpost pentru sine și pentru soția sa într-o cavernă care era întrebuită în loc de grajd, și acolo, în această noapte, s'a întâmplat cel mai mare fapt în istoria omenirii, care a înșecat sufletele studenților în Biblie, de atunci până în zilele noastre, și care e menit să înveștează și tătăliile iubitoare de creptate.

Totuși la marginea Betleemului se intinde țărina lui Boaz, unde Ruth a cunoscută spuse. Pe câmpul acesta său pe unde în apropiere, în această noapte însemnată, pastori din ținutul acesta păzau turmele lor. Într-o veste au fi și treziri prin ivirea unui înger a lui Dumnezeu, „și marirea Domnului străbî împrejurul lor.” Într-o veste a lui Dumnezeu „îngerul Domnului a venit să e vestescă ceva, cum în cuvintele următoare: „Nu va temește deacă țara va binevestească bucurie mare, care vă va fi pentru tot poporul, căci astăzi, în orașul lui David, fu născut voul Mântuitor, care este Christos, Domul. Si acesta va este semnal, veți găsi un copil înfăsat în scutec, pus într'o este. Si de o dată se alătură cu îngerul mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând: marire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace între oameni bună voire.” — Luca 2:9-14.

Niciodată înainte de aceasta nu se vestise așa ceva pe pămînt, și nici nu va mai fi nevoie în viitor pentru oameni de alături. Cum cu patru mii de ani înainte de

această Dumnezeu pedepsise pe primul om la moarte din cauza neascultării sale de legea cerească, și în urma acestei osândiri întregul neam omenesc s'a născut păcătos. Dintimp în tînărățea Iehova a facut să se arate oameni care să prevăză venirea Mântuitorului. Aceste prevestiri nu sunt puțin înțelese. Iehova a pus în el și și în promisiunile sale precioase baza credinței omenesti; și acumna sosira timpu cînd a trimis din cîrvestitorii săi care să anunțe acestor umili pastori, care păzau turmele lor, că s'a născut acela care va alunga păcatul din lume.

Magii și pastori

Mulți creștini au crezut că în legătură cu această mare întâmpinare stau cei „trei înțelepți”, cari au călătorit dela Asiria după conducerea unei stele, care se zice că s'a opri deasupra Betleemului. Dar privind aceasta în mina era mare ce lucește azi astură Cuvântului lui Dumnezeu, se poate vedea îndată că acești „bărbați înțelepți” nu erau trimiși din partea lui Iehova, ci mai mult instrumente întrebuită de Satan ca să poată nimic pe fiul Isus. Toate faptele dovedesc aceasta. Stelele nu se mișcă; dar Satan și puterile sale au puterea să ca să strălucească lumină. Așa numiții „înțelepți”, săraci, au fi și influență în mare parte de spiritele ce reie. Aceștia erau la fel cu oamenii întrebuită și Faraon în Egipt pentru a face minuni, nescotind afei pe trimisul lui Dumnezeu Moisi. Această lumină este și-a condus pe el la locul nașterii lui Isus, cîlă Irod în Ierusalim, care a chemat la dânsul pe ai cari s-au statuit să se informeze pe dănilii despre esterea regelui făgăduit, scopul lui fiind acela de a-l înmici. Mai târziu el a cercat să-l nimică; dar Iova l-a păzit pe unicul său Fiu de mânia lui Irod. Nue poate nicidcum spune că Iehova a trimis pe acești magi, sau „oameni înțelepți”, ci dovezile spun tocmai contrariu.

Pare mai întîi că Iehova a trimis această stire mai întîi acestor oameni umili și credințosi ai lui Isreal care păzau turmele lor pe câmpul său și mai înainte de Dumnezeu pe comunicarea lui cu Boaz și Ruth, din care familie se tragea și Domul Iisus. Dumnezeu a facut ca acești oameni să păză ei turmele să fie scump creștinilor, căci rămânea totdeauna săfăt. Biblia spune că acești pasări umili, auzind vesteasă adusă de îngerul Dumnezelui, „nu au vrăjă. și au aflat pe Maria, și pe Iosif, și pe fiul lor în testie,” iar ei au respondit îndeosebi stirea despre nașterea lui Iisus ce-au primit-o ei dela îngerul lui Dumnezeu. De aceea Betleemul este un loc săfăt înd locul de naștere al Mântuitorului nostru.

Cetatea lui David

Natural că misiunea noastră doria mult să viziteză acest loc ispirat. El este așezat pe un loc ridicat, de unde se poate avea o suprapovîrfire asupra locurilor de prin preajă. Are poziție frumoasă și de pe locul său mai ridicat se poate avea o privire minunată asupra

Stăriile ierarhice asupra muncilor Marea Moartă și asupra valii ce se întinde de milișii Mării Mediterane. În locul unde s'a născut Iisus este o biserică, proprietatea romano-greco și armeno-catolicilor. Locul acesta, ca și multe altele de interes mare în Palestina, a fost ales de unele sisteme isericești. Totuși aceste sisteme care au zidit această biserică și care au în stăpânire seamănă să nu fi înțeles spiritul acelui care s'a născut acolo, nici spiritul Iisus: „Pace pe pământ, între oamenii buna învoie! Biserică Nașterei, după cum se numește aceasta, este împărțită între aceste trei secole; și dacă una dintre aceea are cătușii de puțin pe pământul ceteialte, atunci e mare, supărare. Mult timp au fost postați soldați în teritoriul bisericii ca să tie ordine între aşa numiți viașii ai lui Christos. Orișicun, inima noastră să bucur cănd ne gândim că acela care s'a născut acolo prin răcunoșcere a omului v'a stabili în curând împăratia și și vestea îmbucurătoare adusă de ingeri păstorilor și adusă la cunoștință tuturor noroadelor de pe pământ, și încăruia și va îi dat prilejul să asculte de năbăgătorul să trăiască veșnic.

„Credeam să facem un bine ca în timpul acesta să anunțăm măcarunor puțini vestea îmbucurătoare că împărția Domnului se apropiu și care în prezent nu vor mai fi niciodată.

„Oricine și să Betleemul voiește să ia Grotă, așezată într-o biserică ce nu alături de cel Nașterei. Aci se află mormintele mai multor persoane între care Jheronim, care s'a născut în a. 340, d. C. și care a petrecut timp mai indelungat la Betleem, cupându-se cu traducerea Bibliei, care traducere este ascunsă sub numele Vulgata. Amintim cu placere nele acestui care a fost atât de devotat Cuvântului Domnezeu și care a dat traducerea Bibliei tuturor oadelor de pe pământ.

O mare parte din locuitorii actuali Betleemului sunt Arabi, căpiva Sirieni, și puțini Evrei. În timpul războiului au fost alungați din Palestina mulți de Evrei dar acumă se întorc iarăși. Reîntoarea lor nu este privată cu ochi buni de către Arabi, cetați conlocutori și se poate vedea cum se roagă ei spiritul gelesiei. Când am fost în Paris, fra Rutherford a întâlnit din întâmplare un domn franco-bogat, care se ocupă cu afaceri financiare la Paris, frind, în vorba el a spus, între altele, că un omuchiu său locuiește la intrare în orașul Betleem, și de turăpe-i-a dat o scrisoare de recomandare și l-a recomandat viziteze. Omuchiu său este un bărbat mai în vîrstă, care este în Palestina. E Siriam, și are o locuință cind din mai mult de patruzeci de camere, împodobite arte frumos. E un obicei la locuitorii din Palestina, cădacă vine în casa un străin, și dacă este binevenit îl primăscă cu bucurii răcunoștoare. Obiceul acesta îl are și casa Căstinelui locuitor al Betleemului. Bătrânel domn a zis că este Creștin, iar în vremea ce împărății aceste bătători răcunoștoare s'a început, natural, o cecuie asupra întămplărilor însemnate petrecute în Betleem și asupra venirii împăratiei Domnului. Bătrânel domn a arătat un interes deosebit când i s'a spus că Evreii se întorc în Palestina, și foarte serios a întrebat: „Vă avea Evreii controlul Palestinei și o vîrsta stabilită?“ Bătrânelul

roșioru și spălătorul său era săptămâna târziu în Palestina, și o vîrsta stabilită?“ Bătrânelul a spus că nu există săptămâna târziu în Palestina, și nu Evreii; și imediat a amintit că s'a format o societate compusă din biserică romano-greco-catolică și din biserică Anglicană în scopul de a opri pe Evreii să se reîntoarcă în Palestina.

Aceasta dovedește ceea ce am zis cu altă ocazie, că Creștinilor nominali, cari cunosc puțin sau de loc planul lui Iehova, nu li este placută reîntoarcerea Evreilor în Palestina, și că aceștia se vor uni cu alii în scopul de a apăsa pe Evrei, care vă avea ca urmare „tempul strâmtorarei lui Iacob“, în care timp Iehova să vă împărtășească pentru poporul său ca în zilele din vechime. Este o dovadă mai departe de munca în folosul „fearei.“ De aceea fericită va fi ziua când însuși Domnul vă lăsa controlul și va stabili pace și dreptate și va face cunoștiții noroadelor din Palestina, și celorlalți de pe pământ, înțelesul adevărat al vestirii anunțate păstorilor — „Pace pe pământ, și între oameni buna învoie.“

Hebronul

Am călătorit mai departe spre Hebron iar drum am trecut pe lângă lăzurile lui Solomon, construite de acest înțelept stăpânitor pentru a aproviziona cu apă Ierusalimul. Cu toate că aceste lăzuri se află într-o stare bună, ele nu mai sunt întrebunțiate de către orașul Ierusalim, care se află la o distanță cam de zece milă; dar puține mile mai departe a fost construită o stație hidraulică și un rezervor, care furnizează orașului apa destulă. Călătorind printre dealurile Iudeei am dat prește un tablou interesant și costisit — un număr mai mare de Arabi construiau un drum, cu mijloacele întrebunțiate în timpurile vechi. Lăzau la el bărbați, femei și copii. Unii cărau pietre în cosuri, alții le sfârâmau cu ciocanul. Pe deal s'âtea un „shek“ (șeke), care cu multe gesturi și cu voace tare comanda pe toți acești. Azi fost informat că se numea „Cahill Jabber“ ceea ce înseamnă „flegăduitor de cămile.“ El desigur avea în sușirea unui flegăduitor de cămile vorbia întruna. Tabloul acesta nu a fost atât de interesant, încât l-am fotografat, și când a auzit „shek“ de aceasta îndată a cerut pacis.

Hebronul este o două localitate unde s'a opri Abram în drumul său spre Palestina. Aproape de acest oraș și-a așezat el cortul său, unde l-a vizitat ingerul Domnului învestindu-i nașterea fiului său. În valea lui Mamre astăzi un stejar sub care se spune că l-a vizitat ingerul pe Abram. E fraged, se află un stejar foarte vechi, de ceea ce se spune pare cu greu de a fi adevărat. Aproape s'a ridicat în jurul lui pământ de o înalțime de ceteva picioare și s'a făcut în juru-i un zid de piatră. Într-o parte se află plantate vii și smochini. Când eram acolo, via și smochinii erau toamai copți. Pământul acesta aparținea odinioară Rușilor, dar acumă l-au părăsit și să pare că nu-l stăpânesc nimă. Așa noi am mâncastruguri și smochine, său șezut fiecare sub viu și sfioch în și n'a fost cine să ne însăracinte.

Campiile roditoare ale Mamrei

Pe aceste câmpii ale Mamrei stătea Abram când Dumnezeu i-a făgăduit că lăză să se întoarcă înainte de

Egipt, pătu la răul Eutrat. În înțintul acesta a locuit Isaac și Iacob, și din Valea această a fost trimis Isosif ca să duce vesteștrăilor săi, și de unde a fost vândut în Egipt. Acest loc a fost unul din cetățile de scăpare. (Num. 35:11) Fără indoială din această vale s-a reinșorit Caleb cu struguri de vie, pentru că el a cerut-o mai târziu, care își să dă că răspălată pentru credința sa. Valea nu își-a pierdut puterea ei de producție nici reputația de a crește struguri. Cea mai bună vie din lumea întreagă se află la Hebron.

Acest oraș a fost reședința lui David timp de șapte și jumătate ani, până ce și-a strămutat-o la Ierusalim. Hebron este amintit de mai multe ori în Testamentul vechi. Ajungând la porțile lui am căpătat permisiunea dela guvernatorul militar ca să intrăm în oraș și să vizităm Mosâa Mohamedană, care este clădită de asupra mormântului Machpelah. După cum ni spune Biblia, Machpelah este grota cumpărată de Abraam ca să aibă unde înmormânta pe ai săi după moarte. Dumnezeu i-a promis, cără învegă, dar nu îl-a fost dat-o încă, deoarece ~~do~~ săptămâna altă, și când i s'a oferit lui Abraam această groă, în dîn, el n'u voit să o primiască ci a cumpărat-o, desigur ca să poata spune, că nu a primit nimică îi dar că la nume decât dela Dumnezeu. Aici a înmormântat și pe soția sa, Sara; și apoi pe fiții săi Isaac, Iacob, Rebeca și Lea. Deasupra mormântului s'a ridicat o Moșă, iar mormintele acestea sunt păzite cu șfințenie și nimări nu-i este permis să intre în lăuntru. Anii puși ajunge numai până la păzitorul Moșei care se-a deschis usă spre cavernă și cu ajutorul unei lumini

angvază. Într-oadevară că este o cavernă? În Moșia sunt
indicăte cenușări (morminte deasarte), care, după cum se
spune, stată locul unde au fost înmormântați acești
oameni în vechime. Un cenotaf arată locul unde se
spune că a fos: înmormântat Iosif, care după spusa Ară-
bilor, a fost adus aice dela Shichem, unde fusese în-
mormântat. Că aceasta e adevărat sau nu, noi, nu pu-
tem să spunem.

Ne-am irat de ce a permis Domnul ca aceste locuri istorice să fie acoperite de Moșie și să fie păzite cu atâta stricăță. Dar noi credem că dacă ar fi fost altfel și ele să fi fost păzite, aceste locuri ar fi fost pierdute mult. În orice caz, când se vă reîntoarce Abraam, menii vor căpăta adevărul curat asupra acestui lucru.

Locuitorii orașului Hebron au mare nevoie de restaurare, ce săracia pare să fi ajuns culmea, iar mulți din locuit trăiesc într-o murdarie și neștiință nemai pomenită; bucurăm că nu prestează mult timp împărăția puternică a lui Dumnezeu vă scoate pe acest popor ce orbecă și intuneric din această stare miserabilă și vă face sunoască marele plan dumnezeesc cu privire la fericirea menirei. Căci mal bine stau aice evreii și noi am înșeiațat ocazia să li spunem cătorva din ei că nu presează mult timp se vor întoarce în mijlocul lor Abraam, și și Iacob și va fi o mare fericire între noroziile

The Watch Tower, 15 January 1921.

De la Jerusalim la Jechon

Castoria in Europa: continua

DE CÂND căpitanul Iosua a condus oștile sale din jurul întărîtuilor vechiului Ierichon și că brâsplată pentru credința sa, zidurile au căzut la sunetul cornului, locul acesta a devenit cunoscut în țara Canaanului. În apropierea lui s-au petrecut întemplieri de mare interes, și oricine să interesează în placul dumnezesc intrebunțează ocazia de a vedea Ierichonul. El este aşezat optluse picioare sub nivelul mării, la marginea unei câmpii sau văi largă de șesăspăteze mile, depărtare de trei iarbă și de munții Moabului la răsărit.

„In timpurile vechi oamenii care călătoriau dela Ierusalim la Ierichon făceau drumul în trei sau cinci
pe masuri și de multe ori dădeau preste hoți. Ke-
giunea e bântuită de tâlhari. Misiunea noastră a că-
lătorit dela Ierusalim la Ierichon într-un Ford care
pe un drum construit în anii din urmă. Am obser-
vat că proprietarul automobilului nu i-a permis vi-
zitului să plece până ce nu l-a înarmat cu un re-
volver bur. și întrebând care e molivul, am fost in-
formați că pe dealurile din amândouă părțile dru-
mului foesă tâlhării. Drumul se pleacă mereu dela
Ierusalim spre lordan și se mărginește de ambele
părți de dealuri ce se ridică drept în sus, și care
ajung uneori o înălțime de o mie pași deasupra
drumului.

Orășelul Ierichon de acumă se află la două mile și

tonă; și puțem spune cu incredere, că prește puțui sănătatea mijloace de transport moderne vor căreia aceste produse din apropierea Ierichonului. Chia acură pustiu! începe a înflori ca rosa.

Dela Ierichon am călătorit în spre Iordan ca să vizităm locul unde, conform dovezilor celor patru bune aduse de Scripturi, Domnul nostru a fost botezat în Iordan de Iisus Boleznitorul. De bună seara, nici nu poate spune hotărât locul. Biblia numă ne povesteste că Ioan a învățat în pustie și că venit la dânsul lui locuitorii Iudeei și din Ierusalim ca să fie botezăți în Iordan. A venit și Iisus era un moment solemn chiar și acumă când sătmăr lângă apa curgătoare a Iordanului, gândind că aici au urmat odată picioarele scumpe ale Dumului și că în această apă a fost afundat înfățișându-sel moarte lui. Aceasta este același râu unde leva a săvârșit o minune mare, oprind apele pânce a trecurt poporul lui Israel, și din fundul căruiai au luat cu sine douăsprezece pietre ca să le ţie amintire despre bunătatea lui Dumnezeu.

Tot la acest râu și poate în apropiile de aice Domnul a mai făcut o minune în folosul Ilie și Elisei. Cei doi stăteau la marginea râului și Elie, lăudând mantaua sa, a lovit cu ea apele și le-a impărțit în două, și ei au mers ca pe uscat. După aceea s-a întors Elisei și lăudând mantauare a căzut dela Elie, a lovit și el apele care să impărțească în două și el a trecut pe cealaltă parte. Faptul acesta a fost totdeuna de un mare interes pentru creștini și mai cu seamă tocmai acum în centrul Studenților de Biblie, pentru că ne aducem unei că Elie și Elisei au săvârșit lucruri care în paraleu îndeplinit în ultimii doi ani și care sunt pe de a se îndeplini și mai mult. Scriitorul acestor duri, însă, a trecut Iordanul ca pe uscat și el: dacă nimeni să nu înțeleagă râu aceasta, amintim lăptă în anul 1919. Generalul Allenby a ordonat să construască la acest loc preste Iordan un podrest care să poată trece ca pe uscat. Armata engleză păzește acest pod cu multă îngrijire: informările la ofițerii comandanți nu au răspuns că pazse face de frică să nu răvâlească Turcii și Persii. De fapt armata engleză păzește apropierea că Ierusalim dătoare părțile în timpul de față împotriva binele Evreilor, dar se poate vedea ușor că dacă aceasta mai mult pentru apărarea intereselor britanice. Palestina este cheia situației. Pierderei poate să aibă ușor ca urmare pierderea Canalului Suez, a acestuia rea și Fântânilor.

După botezul său în apele Iordanului, Iisus a fost condus de spirit în pustiu ca să fie încrat de diavol. El a petrecut acolo patruzeci de zile și patruzeci și joi și diavolul a venit să-l ispăiească. Nu departe spre vest dela Ierichon, și cam zece mile dela Iordan, se află niste munți foarte înalți, și se poate că în unul din aceștea s-a ascuns Domnul prin timp de patruzeci zile și nopți. Si de fapt, una din ei se numește muntele Ispitei. Nu se poate suna cu siguranță ori de-i acesta sau altul, dar fără îndoială trebuie să fi fost nu departe de aice.

Călătoria îndărătată dela Ierichon la Ierusalim am

început-o cu multă grija de primăvară: vîsătoarea ridicarea reliefului a acestor orașe este cam de două mii cincisute de picioare, iar drumul dela 25 până la 30 mile. Misiunea noastră a plecat cu trăsura (Ford car) cam pe la ora trei după amiază ca să poată ajunge de cu vreme în Ierusalim. Dar, am băgat de seamă în curând că aceasta nu era cu puțină. De mai multe ori s-au întâmplat neajunsuri, și vizitul nostru arab încerca să repareze și să continuăm călătoria. Am fost ajuns între munți și mai eram încă 25 mile depărtare de Ierusalim, când s-a frânt tubul cel mai din lăuntru dela roată. Seară se apropia cu pași repezi. Câțiva din misiunea noastră au pornit mai departe pe jos. Dealurile erau pripurit și noi ne pulem mișca numai incet. După ce am mers puțin, cărujașul nostru a voit să se înlocorească spre Ierichon; noi ne-am impotrivat la aceasta și el a cercat să pornască din nou. O alta sfârângere ce să întâmplat iarăși ne-a făcut se gândim că vom trebui să rămânem preste noapte în acești munți la bunul plac al Beduinilor și al altor hoți. Trecând pe lângă noi un Arab cu o cărujă militară l-am chemat să ne ajute, dar n-am pățit nici un răspuns. În opoziție, cărujașul nostru nu voia să meargă mai departe și voia să petrecem noaptea cu Beduinii. Noi ne-am impotrivat. El a arătat la car ca n'are lunini și ne-a dat să înțelegem că dacă pleacă până la Ierusalim fără lumină va fi trimis în inchisoare până la trei luni și mai mult.

Luna răsărise, dar deoarece era nouă a strălucit numai puțin timp. L-am spus cărujașului că să plece la lumina lunii și să ne ducă cel puțin până la Muntele Olivilor, iar de acolo noi ne vom duce pe jos. El a reparat trăsura că să a putut legând-o cu frângări și am continuat călătoria pe drumul plin de primejdii. În multe locuri drumul ducea în jurul unui munte, fiind pe o parte foarte adânc și prăpădios, și noi am trebuit să ne uităm cu multă atenție ca să nu ne răsturnăm. Nu departe de aici este locul unde Iosua a zis soarelui să nu apui până ce nu va pedepsi pe cei cinci regi care său ridică luptă în contra lui și a aliajilor săi. Si cum frâviam luna, ne-am adus aminte de Iosua și de întâmplarea de mai sus, și atunci doriam și noi din toată inima ca luna să lumineze până ce vom ieși dintre munți, și ne-am rugat la Dumnezeu că dacă este cu voia Sa, că să o lase să lumineze în drumul nostru. Orice milă lăsată în urmă era cu o milă mai puțin de mers pe jos, în cazul când căruja nu și-ar fi putut continua drumul. Dar după trei ore de călătorie sbuciumată, am trecut prin Bethany și am simțit că suntem aproape de Muntele Olivilor, și, deci, după aceea, am incunjurat muntele Olivilor dinspre Vest și în momentul acesta lupa ajuns dincolo de muntele Sionului. Căruja cobora cu băgare de seamă în jos pe coasta Muntelui Olivilor, preste părăul Cedron și pe Muntele Moria, până ce am ajuns la poarta Damascului. Aici cărujașul nostru a pășit înainte, a găsit un polișist, a explicat starea noastră și a cerut să ni se deie voie să intrăm în oraș. Aceasta i s-a refuzat, dar la sfatul polișistului s-a luat o sticlă, am am frânt-o și s-a pus o lumânare în ea. Si cu dânsa aprinsă, ferind-o de vînt ca să nu se stingă, am intrat în Ierusalim, îndreptându-ne către Hotelul nostru unde am ajuns la seara.

■ **Timp de mai mulți ani** Mohamedanii au avut în stăpânire Muntele Mori și înainte de răsboi ei nu permiteau nici unui Creștin să se apropie de Templul unde acum se află Moșua lui Omas.

Lociul acesta este de mare interes pentru creștini. Pare să fie aceasta locul unde Melchisedec l-a întâlnit pe Abraam și i-a dat acestuia pâine și vin, iar Abraam a plătit dîna lui Melchisedec. La locul acesta a călătorit Abraam din Hebron timp de trei zile, și acolo, pe vârful muntelui, a jertfit el pe unicul sau fiu Isaac — un tip al jertfei Domnului Isus. Aici a zidit Solomon Templul său mare. Aici a propovăduit Isus în fața poporului și a dojenit pe preoții fățurnici. Aici poate fi înca și Templul viziunii lui Ezekiel, deoarece nu e improbabil ca un astfel de templu să fie ridicat în timpul domniei lui Christos. Probabil că Ierusalimul va fi locul oficiilor executive ale împărației pământene a lui Messia. Profetul Isaia pe spune că legea va fi dezlănțuită în templul Domnului din Ierusalim. Muntele Zionului este tomai încolo de valea ce-l desparte de muntele Mori.

Pe locul acesta a fost înjunghiat închisoarea Ieremia în vreme ce el a proscris ce se va întâmpla cu sistemul ecclastic din Ierusalim, ceea ce arată învinovățirea Domnului în contra Babilonului de acumă și a prezis căderea sistemului babylonic. De la răsboiu încoace se poate intra în locul unde se află Templul, și cum stăteam privind această însemnată clădire, ne-am adus aminte de multe lucruri din trecut, când Domnul împărăția cu poporul său. Legile Mohamedane opresc strict fotografarea Mosului, din înaintea său pe dinăuntru; dar nouă ca prin minune ne-a reușit să facem aceasta.

Ierusalimul este un oraș foarte populat, mai cu seamă în interiorul zidului. Să spun că strada lui David este cel mai frecventat loc din lume. Aceasta cu greu poate fi adevarat, înșă faptul este că această stradă des de dimineață până târziu seara este ocupată de oameni și cai. Ea este strada principală a orașului și orice loc este ocupat de răzălii, și negustorii reclamă mult umblat pe această stradă.

Am observat că interiorul orașului de săptămâni de săptămâni nu se schimbă, pe cînd în partea din afară de ziduri se ridică clădiri moderne. Foarte probabil este că Domnul nu permite să se refacă Ierusalimul până ce nu se va închide strada lui David. Dar este în probabilitate că el să lase Ierusalimul să ramâne în stare de azi, cînd ce el va deveni capitala lumii. De aceea parecă noastră este că la înărcerea profetului din vechime totă partea interioară se va reconstrui, și va fi înăuntrul său și va deveni locul unde vor sta oficiile executive ale împărației lui Dumnezeu pe pămînt.

Un oficiu al Societății noastre în Palestina

Unul din scopurile noastre care ne a pînă acolo, era de a stabili în Palestina un oficiu al Societății de Biblie și Tractate Vechi de Vechere, și cu deosebire un loc unde putem depozita scrierile noastre și de unde să poate

îndrumate. Mai multe zile am căutat în înăuntrul zidurilor și în afară de ele un loc liber, care să servească pentru acest scop, dar fără nici un succes. În Ierusalim oatele lumii sunt ocupate, așa că e aproape imposibil de căsăt o cameră. În fine am ajuns la convingere că nu e deocamdată voingă Domnului că să stabilească oficiul nostru; ci undeva în apropiere. Pe această noi am vizitat Ramallah, aproape și în fața Ierusalimului, unde se prezintă se astă o societate de vreo 1000 de studenți de Biblie. Toți acești frați sunt sau Adibi și Sirieni. Aici am atât într-un loc potrivit pentru stabilirea unei brașe a societății noastre.

Un loc care posedă o casă mare așezată pe un deal din Ramallah dorește ca oficiul nostru să fie în Casela sa. Astfel noi putem anunța cu placere că s-au luat măsură pentru stabilirea unui oficiu al brașei noastre din Palestina. Adresa ei va fi:

Societatea de Biblie și Tractate de Vechere

Ramallah, Palestina.

Vă fi interesații cu această fratele Abed Mansour, ajutat de către F. M. Akel și Salem Ganaem.

Nă am întâlnit pînă acumă un număr însemnat de scrieri în limba arabă și idiș, și se vor mai tipări încă multe scrierile noastre și cea ebraică. Ramallah este așezat în jurul drumului între Bethel, ceea ce înseamnă că Domnul și Mizpah, adică Turnul de Vechere. Rezultă însemnată munțele Domnului. Noi vedem că se prezintă un mare camp de activitate în ceea ce privește vestirea adevărului între Creștini Sirieni. Ar și Egipenii, pe un teritoriu care începe în nord, se extinde și ajunge pînă în sudul Egiptului; și noi, într-o pe trai că înpreuna cu noi să-năsajăm silință să vom la cunoștință popoarelor ecclastice binecuvîntă pămînt vestea împărației ce are să vine încurățit.

Adunare publică în Ierusalim

Săptămînă petru prima adunare se pot găsi în Ierusalimul cu greu. Ni se păsă la dispoziție cca mai bine cinci, cîndescună sub numele de sala Feingold, că se află pe calea laica, (lopet) altăzii de zidul care ură orașul vecin. Să arunca o adunare publică pe calea de zidă de 17 Octombrie, și care să înțeleagă cînd ar trebui să arunce. Să se arunce că aruncă și aruncă: „Mădăinele vezi, cînd să vor lucri cîndescună?“ Cîndescună să recunoscă limba creștină, arabică și engleză prin presa locală cu ajutorul unor anunțuri speciale. Să era plină și să înceapă arătau un interes mare. Înțeleg că cîndescună limba engleză și cîndescună Arabă, că și ursul a fost talmăcat în Arabestă. Tânărul zicea că este Creștin, care însă se vedea că nu cunoaște invocările Domnului și ale profesorilor săi.

Vorbind despre semnele care dovedesc că ne sfîrșitul lunii, să dat o însemnată deosebită faptul că Evrei se întorc în Palestina și că țara vă îi reconstituie. Turnul să simfoni și să parășeze, care faptul că oîrare mare și unii i-au urmat, înăuntrul său și înăuntrul său din această înpreună su-

În sau reîntors și discursul a continuat și interesul arătat de auzitori era neobișnuit și la finea adunării s-au lăsat numele lor vreo săptămâni persoane, și în același timp au așteptat să ceară lamuriri.

Se vede că creștinii greco și romano catolici și alții clerci din Ierusalim împănește mintea așa multilor creștini de aie și au stârnit ură în contra Elor: și se poate vedea ușor cum acest prejudecțiu poate să crească și mult, făcând ca creștinii să se înrăgi cu alții spre ai ataca pe Evrei în "timpul strămutării lui Iacob". E probabil că strămutarea aceasta îndepărta ocazia multor să vadă prezența Domnului împăratului. Totuși sunt mulți care sunt calmi, care arată o dorință serioasă de a cunoaște adevarul. Specram că într-un viitor apropiat lucrurile se vor trepta astăzi în Ierusalim și în imprejurime.

La adunare au luat parte mai mulți Evrei dinși și care au arătat un interes deosebit. Între ei era Dr. Levy, administratorul Băncii Companiei Anglo-estinene, și care a cerut toate scrisorile ce le puteau pune

la dispoziție. A doua zi i-am dat o copie și discursul și el mi-a cerut să-i permitem să-l dețină și să-l publice, ceea ce se înțelege, i-am concesionat cu placere.

Am vizitat și fotografiat multe alte locuri din Ierusalim și în afara de el, însemnate din punct de vedere biblic și istoric. Pe muntele Scopus s-a pus baza novei Universități Evreiescă, la care privesc cu mandrie Evreii cărora în Palestina și care așteaptă timpul ca să fie erminată această clădire care va fi centrul Culturii Evreilor reîntors în țara lor. De aici se poate vedea o frumoasă panoramă a Ierusalimului. Ochii se pierd pe Muntele Olivilor, valea lui Iosafat, asupra orașului și dealurilor din imprejurime. Si într-adevăr dacă cineva privește din acest loc trebuie să-și aducă aminte de cuvintele Psalmistului: "Frumoasă înălțime este delatarea Regului celui Mare" (Psalm 48:2) De aici s-au făcut unele fotografii care fară indoială vor fi de mare interes pentru Studenții de Biblie.

The Watch Tower, 1 February, 1921.

Trădia lui Samson.

Samson s'a născut naăureu. — Nașterea lui a fosșoieția. — Missiunea lui încă a fost prorocită. — Valoarea missiunii sale. — Cum a judecat el pe Israel. — Slabiciunile Samson. — Credința-i către Dumnezeu învingerea lui în moarte.

"Si acum păzește-te, nu bvin, nici beatură imbatătoare" Judecători 13:4.

(Continuare din numarul 7).

Din punctul de vedere al legii Samson este considerat ca serv credincios al Domnului. Cred că lui a constat din acea, că a ținut la cerințele domniei, și că cauza lui Dumnezeu și la Israel că la priu aliaț al Domnului. Credința lui s'a manifestat instant în toate faptele sale și toata viața și-o a trecut slujba poporului său. Prin urmare și el s'a înrolat în "vrednicii" vechi a lui Sf. Pavel amintiți în 11: a epistoleti lui scrisă către Evrei, unde sunt înșiruitei care au invins prin credință și au dovedit că și cășigat aprobarea dumnezeiească.

Într-o sumă de privințe Samson nu este destul de exemplu pentru creștini. În multe privințe el a trăit după corp cu toată jertfirea sa nobilă în seculul Domnului. Se ne aducem aminte însă, că el nera conceput de Spiritul sfânt. Deoarece numai del Rusaliu au fost urmăriți de Sfântul Spiru-

(Continuare din numarul 7)

hui în Christos." E drept, că ceteam că Sfântul Domnul era asupra lui Samson, dar să nu sună deosebit de mare ce este între aceasta și Spiritul Domnului. Asupra profetilor și altor "vrednițe" vchi spre a-i îndină la sevârsirea cutârui sau cutâruiuieru pentru indeosebită oarecare scop a lui Dumnezeu sau la scrierea mușcăturii anumite după voința lui Dumnezeu. Astfel de lucrare mecanică a Spiritului sfânt se deosebește într-o multă de acea lucrare ce se roiterează în credință concepută de Spiritul sfânt în deosebită evanđelie de Iaia.

Noi trebuie să răbăndim spiritul concordanță, spiritul

influirii, Spiritul sfânt, care pătrunzând tot mai mult viața noastră, ne face din ce în ce tot mai asemenea Părintelui nostru ceresc. În toți indivizii aceștia conceputi de Spirit se va întrupa prisosință în darăștiință și iubire prin acea, că vor desvolta și vor manifesta harurile și roadele Spiritului sfânt — blândețea nobleță sufletului, răbdarea, indulgența, iubirea frântească, etc.

Invingere în moarte

O femeie a ruinat pe Samson. A avut incredere în ea și ea l-a înșelat. A comunicat femeii, că el este legat prin un vot, care pretinde nu numai să se dobită de orice beatură imbatătoare, ci și acea că să nu-și tunda părul, și, că dacă să ară călcă surâmântul, să-ar pierde forță și puterea deosebită. Odată, când el durmea, prietenă necredincioasă l-a tuns părul, apoi l-a trezit repește și l-a lăsat să se întoarcă în spatele fătului Samson! Dără votul fiind căcat, el nu mai avea puterea miraculoasă de mai "naște".

Inamicii lui Samson l-au cutropit, i-au scos ochii și l-au dus în robie că să invîrtescă piatra morii. Dară, cu ocazia unei mari serbări ei l-au scos spre a se făltăcu el ca cu o trofee. Stătea lângă doi stâlpi puternici, cari țineau bagdadia edificiului mare. El îndreptând evante de rugă către Dumnezeu a apucat cei doi stâlpi și a tras jos prăbusind toată zidirea. Cu aceasta una faptă a săză cauzat mai multă pagubă ililistenilor și a ajuns la un mare rezultat. Într-o libertatea neoprită său ca cu toate celelalte fapte a vieții sale aduceau

or să vînd în mar de aproape deci vedeam că credința lui Dumnezeu și viața lui de-a împlini voea lui Dumnezeu și manifestat în toată viața sa.

Invațări pentru creștini

Prima invațătură ce o putem trage din viața lui Samson este aceea că căt de mare este lipsa ca viață și aibă în râu. Nimeni nu poate scoate la suprafață ceacă este mai bun în el, dacă nu are o țintă de ajuns înălțat. Părintii căci să-șă îndemne pruncii, că nu la de acele și răvășescă la cari nu au talent sau chemare, că dorința sălii se îndreptă după puțină spre acele, ce va fi capabil în viață a le și ajunge.

„Deia țintă, ce-ți o pui,
Nu te da nicicând 'n laturi!”

Vîrstă între 12—16 ani arătat la fete căt și la băieți este acea în care li se trezeste forta de viață dacă i se dă direcție bună devinând ei femei, bărbați cu suflet ales, nobili. Dacă însă aceștai forțe i se dă direcție să fie lațuni și nu devin cameni cu scăderi; dacă sunt neologi și, rezultatul e lenșă. Ficcare părinte trebuie să-și deosebească de aceste și tractarea sa căt pruncii se-i facă în consecință.

Răvnă spre nobilă, desăvârșire dându-ș seamă, că viață are cu ziță mai mare valoare, că numai odată o alăstiră cum pleci, cum o începi are mare înriurire asupra rezultatului ei. În aceasta etate părintele, său creștelor bun poate ajunge la mare efect, dacă infilătrează prin inteligență plăpândă îndatoririle față de Cre-

ștință în loc de țintă rea spre cea bună, în loc de direcție greșită spre acea a devenirii, și astfel să intenționeze bine viață. Dacă să aruncă seamă de acasă ar spăi în lume eroii — morali.

Alte invațătură este în legătură cu voturile. Voturile sunt nevoie. Nimenea nu este obligat să facă vot însă dacă i se dă, dacă vrea să aibă parte din binecuvântările și el aduce, trebuie să-ți țină cu sfîntul tine. Noi nu recomandăm ca oamenii să facă vot intocinător social și religios, recomandăm însă voturi să facă cu Dumnezeu, privire la credință cătră El și cătră cauză. Fieci să-și aducă aminte, că e mai bine a nu se lege și a nu e nici un fel de vot, decât a nu ține, a calca pe cel său. Căci călărea votului slabeste constituția, iar recitatea lui chiar din contră dă putere viitorilor tregi, face individul mai destăinut, mai gata să slujească omului. Doarul caută între ai Săi caracterele firme, abile de servicii rodnice.

De Iisus pregetă, fiu al Domnului! la faptele
Sarcină din spate, ce te împiedecă, depune!
În Ierusalim, nu râvnă l'a pământului lucuri,
Să plină cu Mirele la-alte ferici.

Roagă-te și priveghiează!

Imbrăati scutul și cuarma du-te spre vrăjmaș,
Lovesc-te cu sabia-ți de bun viteaz.
Tot înțe! Pe tine mari resplăji te-ășteaptă,
Părasești fi mărire vecinice, cerească!

Roagă și priveghiează!

Dela Ierusalim la rai (Jope)

(Călătoria în Europa: fin)

OPRIVIRE de pe deâuriile Iudeei și în deosebi de pe aceste răi înconjoară Ierusalimul, te fac în stare să telegi mai bine cuvintele Psalmistului lui. David era înconjurat de dușmani cari erau multe și necontente contra lui și cari adeseori îl atăcau de nevoie. El a fost un soldat valiant și a câștigat multe lupte; dar pentru toate acestea David a mulțumit lui Dumnezeu. S'a zis că Iudea nu se poate cuceri, dar acesta nu poate fi adevarat, pentru că ea a fost cucerită de mai multe ori. Oricecum această regiune servește de un zid bun în cadrul unei armate națională și navală de grăta. Nu e aceeaștă stare în care se alătură creștin? El trebuie să vegheze, să deie seamă la atacurile lumii, cărui și dușmanului.

Psalmistul zice: „Cum sunt munții în jurul Ierusalim-

ului; astă Iehova în jurul poporului său, de asemenea și pără etern”. (Psalmy 125:2) Precum munții sunt în jurul Ierusalimului sunt un fel de fortărețe sigure împotriva năvigatorilor, dacă păzitorii stau totdeauna la pânte și leghează, încrezându-se lui Dumnezeu: „... și Dumnezește pe poporul său, cătă vreme acesta privește se dânsul ca spre scutul său. Aceasta arată că v-a venit un timp când lumina adevărului vă luminează atât de pernic încât Dumnezeu va fi un sprijin al poporului său care vă îl telege atunci planul său. Cine vă li în Cristos și va locui în dânsul, și Cuvântul său vă loji în el, acela, prin urmare, va locui în cetate, ce nu se poate cucerii, pentru că Iehova îl protejează cu tută puterea Sa. Dar dacă se vă arăta neeligent, atunci un atac asupra lui poate să-i aducă norocire.

(Completați în numarul următor).